

Forfatter: Staffeldt, A. W. Schack von

Titel: Udrag fra Til Veemodigheden. Sonnet

Citation: Staffeldt, A. W. Schack von: "Samlede digte", i Staffeldt, A. W. Schack von: *Samlede digte*, udg. af Henrik Blicher, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 2001, s. 22. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-staffeldt01val-shoot-idm139817918173600/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede digte

- 4 Da forkynd, naar Vinterstormen bukker
Egens stolte Top til Roden ned,
Naar Naturen, liig en Enke, sukker,
Dækker til sit kydske, rige Skiød,
- 5 At jeg da paa Seilets Vinge iler
Hiem til Fædres moderlige Kyst,
Da henrykt i Saligheder, hviler
Ved Phaninas ømme Svanebryst.

Til Veemodigheden
Sonnet

Naar paa Bølgen Aftenrøden bæver,
Maanen følger Solens gyldne Fied,
Dvæler over Dødes Hvilested
Hvor Erindringen sit Hoved hæver;

Naar sig Mørkets sorte Belte væver
Runer om Jorden til Usynlighed,
Og til Stjernebuens Herlighed
Haabet op paa bange Vinge svæver.

Moder du, Veemodighed, mit Hierte
Da med Himlens Bæger fuld: af Hæld
Og en Draabe fuld af jordisk Smerte.

Tak, o Himmelskyndige, som lærte
Mig at yde Dødeliges Gield
Ved Udødeliges Glædevæld.